

Warszawa, dniastycznia 2018 r.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

BKSiO-FSM-...../17/PP

DECYZJA NR

Na podstawie art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Pana z dnia 26 czerwca 2017 r.

postanawiam

odmówić wyłączenia stosowania wobec wnioskodawcy art. 15c, art. 22a i art. 24a tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan wnioskiem z dnia 26 czerwca 2017 r. (data wpływu do organu: ... 2017 r.) wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zastosowanie wobec niego art. 8a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) - zwanej dalej ustawą zaopatrzeniową.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku, Pan szczegółowo opisał swoją służbę. Rozpoczął ją w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Zmechanizowanych we Wrocławiu na kierunku Wojsk Ochrony Pogranicza. Po promocji w 1988 r. trafił do służby w Brygadzie WOP w

w strażnicy WOP w [REDACTED] na stanowisko pomocnika dowódcy strażnicy. W 1991 r. po utworzeniu Straży Granicznej kontynuował służbę w placówce SG wna stanowisku zastępcy dowódcy. Następnie został komendantem tej placówki, a w 2001 r. po utworzeniu placówki SO w [REDACTED] został komendantem tejże placówki. Strona w uzasadnieniu wniosku opisała szereg sytuacji, w których uczestniczyła podczas pełnionej wieloletniej służby. Wnioskodawca poinformował również, że nie popełnił żadnego przestępstwa, nikogo nie prześladował, a jego odpowiedzialność za czyny innych osób budzi wątpliwość. W uzupełnieniu do zgromadzonych materiałów strona przekazała informacje dotyczące odznaczenia Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, zwracając się z prośbą o zwrócenie uwagi na fakt rozpracowania i zatrzymania przez niego grupy przestępczej zajmującej się przerzutem nielegalnych migrantów z Ukrainy do RP.

Z akt sprawy wynika, że strona została zwolniona ze służby w Straży Granicznej w dniu [REDACTED] 2007 roku i ma ustalone prawo do emerytury, której wysokość ustalono z uwzględnieniem odpowiednio art. 15c ustawy zaopatrzeniowej.

Z pisma z dnia 1 marca 2017 r. Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu tj. informacji o przebiegu służby Nr [REDACTED] wynika, że wnioskodawca pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, w okresie od dnia 21 listopada 1988 r. do dnia 31 lipca 1990 r.

Analizując niniejszą sprawę, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zważył, co następuje.

Na podstawie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na: 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia.

Wskazane w ww. artykule przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W sprawie ustalono, że Pan [REDACTED] pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa przez okres 1 roku, 8 miesięcy i 10 dni (całkowity okres służby ww. wynosi 22 lata, 11 miesięcy i 11 dni).

Z kopii akt osobowych o sygn. IPN [REDACTED] przekazanych pismem z dnia 21 października 2017 r. znak BU [REDACTED] przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko

Narodowi Polskiemu nie wynika, aby Pan ██████████ nierzetelnie wykonywał zadania i obowiązki w okresie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r.

Komendant Główny Straży Granicznej w piśmie z dnia 13 października 2017 r. przekazał kopie akt osobowych ww. funkcjonariusza. Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, że były funkcjonariusz po dniu 12 września 1989 r. rzetelnie wykonywał zadania i obowiązki. Był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami, w tym Brązowym Krzyżem Zasługi, nagrodami pieniężnymi oraz wielokrotnie miał zwiększany dodatek służbowy. W aktach sprawy znajdują się również dokumenty wskazujące na trzykrotne obniżenie dodatku służbowego m. in. z uwagi na obniżenie poziomu wykonywania obowiązków służbowych.

Wskazać należy, że przy rozstrzyganiu spraw z zakresu art. 8a ustawy zaopatrzeniowej, znaczenie fundamentalne ma fakt, że zawiera on w istocie dwie przesłanki formalne, których spełnienie otwiera możliwość zastosowania go względem konkretnej osoby, jednakże nakłada także na organ obowiązek weryfikacji, czy rozpatrywana sprawa stanowi szczególnie uzasadniony przypadek. Wyłącznie w takiej sytuacji ustawodawca dopuszcza możliwość wyłączenia względem wnioskującego stosowania przepisów ogólnych, to jest art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Przedmiotowy art. 8a ustawy zaopatrzeniowej w pierwszym rzędzie nakłada na organ obowiązek weryfikacji spełnienia przez stronę przesłanek formalnych określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 tego przepisu. Powyższe przesłanki są nieostre, co oznacza, że intencją ustawodawcy było zagwarantowanie uprawnionemu organowi możliwości indywidualnego podejścia do każdej sprawy poprzez wprowadzenie uznania administracyjnego.

Analizując pierwszą z przesłanek formalnych, wskazać należy, że krótkotrwałość musi być każdorazowo oceniana indywidualnie, wszelako z zastrzeżeniem, że winna być ona analizowana przede wszystkim w ujęciu bezwzględnym, jako długość okresu służby na rzecz totalitarnego państwa. Dodatkowo organ winien ocenić powyższą przesłankę w aspekcie proporcjonalnym, tj. w porównaniu stosunku służby na rzecz totalitarnego państwa do całości okresu służby byłego funkcjonariusza. Oznacza to, że obok oceny czy dany okres czasu może być uznany jako „krótkotrwały” w ujęciu ogólnym, powinien on być także oceniony abstrakcyjnie, jako stosunek tego okresu do całego okresu służby.

Krótkotrwałość jest wprawdzie pojęciem nieostrym, w zakresie którego trudno określić choćby przybliżoną definicję, jednak oparłszy się na wykładni językowej należy stwierdzić, że krótkotrwałość jest tożsama z nietrwałością, przelotnością lub chwilowością.

Również ze słownika wyrazów bliskoznacznych można przytoczyć synonimy powyższego słowa: „chwilowy, doraźny, niedługi, niestały, nietrwały, okresowy, przejściowy, przemijający, tymczasowy, krótkookresowy, czasowy, trwający krótko, niedługo trwający, niestabilizowany, szybki, epizodyczny” (*Wielki słownik wyrazów bliskoznacznych*, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2005 r.).

W tym miejscu należy podkreślić, że pierwszeństwo wykładni językowej jest powszechnie akceptowane w orzecznictwie i piśmiennictwie (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. akt 11 CSK 518/14).

Tym samym krótkotrwałość wedle powyższej wykładni winna być rozumiana jako czasookres obejmujący tygodnie, w ostateczności miesiące. W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, okres liczony w szerszym zakresie nie może być uznany za krótkotrwały, bowiem nie sposób scharakteryzować go jako odpowiadający powyższej wykładni językowej.

Analizując drugą z przesłanek formalnych wskazać należy, że rzetelność wykonywania zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r. w szczególności z narażeniem zdrowia i życia stanowi również przesłankę o charakterze nieostrym, która winna być każdorazowo oceniana indywidualnie.

Analogicznie posiłkując się wykładnią językową należy wskazać, że pojęcie rzetelności w ujęciu określającym postawę i jakość wykonywania zadań i obowiązków zawodowych definiować należy jako sumienne, solidne i dokładne wykonywanie swojej pracy - przyjętych na siebie obowiązków.

Również ze słownika wyrazów bliskoznacznych można przytoczyć synonimy powyższego słowa: „akuratny, całościowy, dogłębny, dokładny, drobiazgowy, gorliwy, niestrudzony, niezawodny, obowiązkowy, oddany, ofiarny, pedantyczny, pewny, pilny, pracowity, precyzyjny, przenikliwy, skrupulatny, solidny, staranny, sumienny, uczciwy, wiemy, wnikliwy, wszechstronny, wytrwały” (*Wielki słownik wyrazów bliskoznacznych*, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2005 r.).

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że rzetelne wykonywanie obowiązków służbowych oznacza ich realizację na najwyższym poziomie. Zaznaczenia wymaga, że postawa rzetelnego funkcjonariusza charakteryzuje się wzorowością w działaniu służbowym, nie tylko w zakresie podejmowania i nienagannej

realizacji zadań obligatoryjnych, ale także wykazywania inicjatywy i realizowania obowiązków dodatkowych. Ponadto istotna jest także postawa funkcjonariusza w służbie i poza nią, rygorystyczne przestrzeganie prawa, dyscypliny i etyki zawodowej, a także honoru funkcjonariusza służb publicznych.

Zwrot „szczególnie z narażeniem zdrowia i życia” ocenić należy jako dodatkowy czynnik wpływający na ocenę wartości rzetelnej służby funkcjonariusza. Zauważyć jednak należy, że warunek „narażenie zdrowia i życia” odnosi się do kwalifikacji narażenia, rozumianej jako stwierdzenie istnienia zagrożenia innego, niż normalne następstwo pełnienia służby, przy założeniu, że w jej istotę wpisane jest ryzyko zagrożenia życia i zdrowia. Z perspektywy ustawowej regulacji ważne jest, aby zagrożenie nie było normalnym następstwem służby, czy też nie miało charakteru hipotetycznego, ale było rzeczywiste, dowiedzione i miało charakter wyjątkowy.

Podsumowując, zadaniem organu jest stwierdzenie, czy w świetle zgromadzonego materiału dowodowego przesłanki można uznać za spełnione, oraz ustalenie, czy zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek.

Odnosząc się do konieczności ustalenia w sprawie, że stanowi ona szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający wyłączenie względem wnioskującego stosowania przepisów ogólnych, to jest art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej wskazać należy, że w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, spełnienia tego warunku postrzegać należy' przez pryzmat całkowitego braku jakichkolwiek faktów, mogących stawiać rzetelność służby osoby zainteresowanej pod znakiem zapytania. Prawdopodobnie powyższego wyводу wynika z faktu, że „szczególnie uzasadniony przypadek” znalazł się w ustawie obok dwóch pozostałych przesłanek. Oznacza to, że krótkotrwałość służby na rzecz państwa totalitarnego i rzetelność służby pełnionej po dniu 12 września 1989 r., pełnionej nawet z narażeniem zdrowia i życia nie wystarczą do oceny, czy zastosowanie art. 8a ustawy zaopatrzeniowej jest zasadne.

„Szczególnie uzasadniony przypadek”, w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zachodzi wówczas, gdy strona — poza spełnieniem dwóch wskazanych wyżej przesłanek formalnych, legitymuje się wybitnymi osiągnięciami w służbie, szczególnie wyróżniającymi ją na tle pozostałych funkcjonariuszy. Jak wynika z powyższego, uprawnienie z art. 8a ma charakter wyjątkowy i dotyczy wyłącznie osób, w przypadku których „krótkotrwałość” jest niezaprzeczalna, a „rzetelność” służby oczywista, bezdyskusyjna i poparta

nadzwyczajnymi osiągnięciami, bowiem tylko wówczas można uznać, że w sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek”.

W przedmiotowej sprawie służba zainteresowanego pełniona była na rzecz totalitarnego państwa przez okres 1 roku, 8 miesięcy i 10 dni. Całkowity okres służby strony wynosi 22 lata 11 miesięcy i 11 dni, zatem strona pełniła około 8% całego okresu służby na rzecz totalitarnego państwa. W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przedmiotowy okres służby na rzecz totalitarnego państwa zarówno w ujęciu bezwzględny — długości tego okresu, jak i w ujęciu proporcjonalnym - stosunku długości tego okresu do całego okresu służby, nie może być oceniony jako krótkotrwały.

Organ nie kwestionuje rzetelnego wykonywania zadań i obowiązków przez Pana [REDAKTOWANE] w trakcie pełnienia służby po dniu 12 września 1989 r., jednakże brak jest jakichkolwiek dowodów, aby służba ta pełniona była z narażeniem zdrowia i życia. Przy czym zaznaczenia wymaga, że sam charakter zadań realizowanych w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej i wynikające z nich prawdopodobieństwo możliwości zaistnienia sytuacji stanowiących zagrożenie życia i zdrowia nie może być oceniany jako narażenie zdrowia i życia, o którym mowa w art. 8a ust 1 pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że nie zostały spełnione przesłanki dopuszczalności wyłączenia stosowania art. 15c, art. 22a i art. 24a wskazane w art. 8a ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy zaopatrzeniowej. Ponadto strona w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji nie legitymuje się wybitnymi osiągnięciami w służbie, szczególnie wyróżniającymi ją na tle pozostałych funkcjonariuszy. Zarówno postawa i osiągnięcia strony w służbie, jej również charakter i warunki jej pełnienia, w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji nie dowodzą, aby przedmiotowa sprawa stanowiła szczególnie uzasadniony przypadek, pozwalający na skorzystanie z uprawnień wynikających z powyższego przepisu ustawy zaopatrzeniowej, skutkujących wyłączeniem stosowania względem wnioskodawcy ogólnie obowiązującego art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy zaopatrzeniowej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia

doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego - Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 - zwanej dalej „Kpa”).

2. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa w związku z art. 127 § 3 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

3. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji - skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 i art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm. - zwanej dalej „ppsa”). Wpis od skargi wynosi 200 zł.

4. Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy (art. 243-262 ppsa) w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

MINISTER SI RAW WEWNĘTRZNYCH I ADNISTRACJ

Andrzej *SPRYCHA*

Dyrektor

Departamentu Porządku Publicznego

\